

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 29. april 2009
Kontor: Civil- og Politiafdel-
lingen
Sagsnr.: 2009-150-1075
Dok.: JEE41733

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 539 (Alm. del), som Folke-
tingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 4. marts 2009.
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Brian Mikkelsen

/

Barbara Bertelsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 539 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes redegøre for antallet af psykisk syge, der af politiet træffes på gaden, og som politiet skønner bør indlægges, herunder redegøre for, om der er tilstrækkeligt mange pladser til anbringelse af de psykisk syge.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelser fra Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse og Rigspolitiet, hvortil der henvises.

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse har oplyst:

”Såfremt politiet skønner, at en borger er psykisk syg og bør indlægges, vil den videre procedure afhænge af, om borgeren ønsker at blive indlagt, eller om borgeren nægter at blive indlagt. Derudover kan den videre procedure afhænge af, om borgeren allerede er indlagt på en psykiatrisk afdeling.

Det skal understreges, at det er en lægefaglig vurdering, om en borger bør eller skal indlægges på psykiatrisk afdeling, uanset om det drejer sig om indlæggelse med patientens samtykke eller om indlæggelse uden patientens samtykke (tvangsindlæggelse).

Såfremt borgeren selv ønsker indlæggelse, kan politiet køre borgeren til den nærmeste psykiatriske skadestue eller almindelige skadestue, hvor det vil blive vurderet, om der er behov for indlæggelse eller andre tiltag.

Er der tale om en borger, der ikke vil indlægges, finder psykiatrilovens regler om frihedsberøvelse anvendelse.

Hvis en person, der må antages at være sindssyg, ikke selv søger den fornødne behandling, har de nærmeste pligt til at tilkalde en læge, jf. psykiatrilovens § 6.

Tilkalder de nærmeste ikke en læge, påhviler det politiet at gøre det, jf. psykiatrilovens § 6. Politiet skal så vidt muligt tilkalde den alment praktiserende læge, som den syge sædvanligvis benytter, dennes stedfortræder eller lægevagten i området, jf. § 2, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1498 af 14. december 2006 om fremgangsmåden ved gennemførelse af tvangsindlæggelser.

Indlæggelse uden samtykke kan alene ske, hvis både den indlæggende læge og den modtagende læge på psykiatrisk afde-

ling vurderer, at psykiatrilovens betingelser for tvangsindlæggelse er opfyldt.

Betingelserne for tvangsindlæggelse følger af psykiatrilovens § 5, som bestemmer, at tvangsindlæggelse kun må finde sted, såfremt patienten er sindssyg eller befinder sig i en tilstand, der ganske må sidestilles hermed, og det vil være uforsvarligt ikke at frihedsberøve den pågældende med henblik på behandling, enten fordi udsigten til helbredelse eller en betydelig og afgørende bedring af tilstanden (behandlingsindikation) ellers vil blive væsentlig forringet, eller fordi den pågældende frembyder en nærliggende og væsentlig fare for sig selv eller andre (farlighedsindikation).

Såfremt en tvangsindlagt eller tvangstilbageholdt patient forlader psykiatrisk afdeling og ikke frivilligt vender tilbage, kan overlægen beslutte, at den pågældende skal føres tilbage til afdelingen med politiets hjælp i indtil én uge, efter at udeblivelsen er konstateret, jf. psykiatrilovens § 10 a.

Det er den enkelte regions ansvar at sikre en kapacitet, der gør det muligt at kunne modtage såvel planlagte som akutte patienter. For så vidt angår patienter, der skal indlægges på farlighedsindikation (røde papirer), har den psykiatriske afdeling pligt til at modtage patienten straks, hvorimod patienter, der indlægges på behandlingsindikation (gule papirer), skal modtages snarest muligt og inden 7 dage efter den indlæggende læges undersøgelse af patienten, jf. psykiatrilovens § 9.”

Rigspolitiet har oplyst:

”Rigspolitiet er ikke i besiddelse af oplysninger om antallet af psykisk syge, der af politiet træffes på gaden, og som politiet skønner, bør indlægges.

Det kan dog oplyses, at politiet de seneste fem år har medvirket til følgende antal tvangsindlæggelser:

2004	2.259
2005	2.347
2006	2.465
2007	2.567
2008	2.759”

Justitsministeriet kan supplerende oplyse, at grundlaget for et effektivt samarbejde mellem politiet, de sociale myndigheder og psykiatrien er blevet yderligere styrket med den nyligt gennemførte ændring af retsplejeloven, hvorved det såkaldte PSP-samarbejde er blevet lovfæstet.

Efter de nye regler, som trådte i kraft den 1. april 2009, påhviler det politidirektørerne i alle landets politikredse at virke for, at der etableres et samarbejde mellem politiet, de sociale myndigheder og social- og behandlingspsykiatrien som led i indsatsen over for socialt udsatte personer. Der er i den forbindelse med de nye regler skabt hjemmel for, at der som led i PSP-samarbejdet kan udveksles oplysninger om enkeltpersoners rent personlige forhold, når dette er nødvendigt af hensyn til samarbejdet.